

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 346

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 22 mai 2007

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 333 din 3 aprilie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției	2-3	Decizia nr. 375 din 17 aprilie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	9-10
Decizia nr. 363 din 17 aprilie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 și art. 581 din Codul de procedură civilă ..	3-5	Decizia nr. 402 din 3 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței ...	10-12
Decizia nr. 365 din 17 aprilie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1, 3 și 4 din Codul de procedură civilă.....	5-6	Decizia nr. 413 din 3 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 151/1996 pentru sancționarea unor încălcări ale regimului valutar...	12-13
Decizia nr. 366 din 17 aprilie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă și art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.....	7-8	Decizia nr. 417 din 3 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii.....	13-15
		Decizia nr. 418 din 3 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 333**

din 3 aprilie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, excepție ridicată de Valer-Vasile Bică în Dosarul nr. 7.562/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că prin textul de lege criticat se aduce atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 31 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 7.562/2/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției.**

Excepția a fost ridicată de Valer-Vasile Bică într-o acțiune în contencios administrativ având ca obiect soluționarea plângerii sale împotriva unor ordine ale procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin care s-a stabilit că beneficiază de o majorare a indemnizației de încadrare într-un procent corespunzător vechimii sale „numai în funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție sau de personal asimilat judecătorilor și procurorilor.”

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1). În acest sens, arată, în esență, că „introducerea sintagmei «numai»

în textul art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006” constituie o încălcare a principiului egalității și nediscriminării. Aceasta deoarece o interpretare restrictivă a specialiștilor în salarizare a condus, în cazul său, la aplicarea unui tratament diferențiat în ce privește majorările salariale prevăzute de textul de lege criticat.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că „dispoziția criticată nu aduce atingere principiului egalității în drepturi a cetățenilor, întrucât nu creează vreo discriminare între categorii de persoane aflate în aceeași situație juridică. Instituirea sporului prevăzut la art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 este un beneficiu acordat de către legiuitor judecătorilor și procurorilor de carieră și celor asimilați acestora, pentru stimularea stabilității în magistratură, deci în considerarea activității desfășurate numai ca magistrat, în raport cu perioada efectiv lucrată în această funcție.”

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 față de art. 16 alin. (1) din Constituție nu poate fi reținută, deoarece principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi

ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 7 aprilie 2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 45/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 9 martie 2007, care are următorul conținut:

— Art. 4 alin. (1): „*Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți beneficiază, în raport cu vechimea numai în funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție sau de personal asimilat judecătorilor și procurorilor, de o majorare a indemnizației stabilite potrivit art. 3 alin. (1), calculată în procente la indemnizația de încadrare brută lunară, după cum urmează:*

— de la 3 la 5 ani	— 10%;
— de la 5 la 10 ani	— 15%;
— de la 10 la 15 ani	— 20%;
— de la 15 la 20 de ani	— 25%;
— peste 20 de ani	— 30%.“

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale în raport cu prevederile art. 16

alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Examinând excepția, Curtea Constituțională reține următoarele:

Textul de lege criticat instituie un tratament juridic identic pentru persoanele aflate în aceeași situație, astfel că nu aduce atingere prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție. În acest sens, Curtea observă că prevederile art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 se coroborează cu dispozițiile de asimilare în funcțiile de judecător, procuror și magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție, reglementate prin legi speciale.

Criticile formulate de autorul excepției cu privire la modul în care specialiștii în salarizare au aplicat textul de lege criticat în ceea ce privește drepturile lui salariale constituie aspecte ce nu pot forma obiectul controlului exercitat de Curtea Constituțională, și, în consecință, nu pot fi analizate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, excepție ridicată de Valer-Vasile Bică în Dosarul nr. 7.562/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 aprilie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 363

din 17 aprilie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 și art. 581 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 și art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Indian England NV” din Amsterdam, Olanda, în

dosarele nr. 8.046/2006 și nr. 8.258/2006 ale Judecătoriei Râmnicu Vâlcea.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.192D/2006 și nr. 2.330D/2006 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

În temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 2.330D/2006 la Dosarul nr. 2.192D/2006, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 4.144 din 27 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 8.046/2006, și Încheierea din 2 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 8.258/2006, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 și art. 581 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Indian England NV” din Amsterdam, Olanda, cu ocazia soluționării unor cauze civile ce au ca obiect suspendarea provizorie a executării silite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă îngrădesc dreptul părților de a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept incidente în cauză, precum și asupra probatoriilor pe care le apreciază ca fiind adecvate pentru susținerea pretențiilor și apărărilor lor. De asemenea, prin reglementarea procedurii ordonanței președințiale, care poate fi dată fără citarea părților, se creează riscul unei vădite defavorizări a uneia din părți în raport cu cealaltă, fiind încălcate astfel și prevederile art. 24 din Constituție. Autorul excepției consideră că dispozițiile art. 403 alin. 4 și cele ale art. 581 din Codul de procedură civilă, care permit judecătorului să dispună suspendarea unei executări silite pornite în temeiul unor titluri executorii, fără ca aceste texte legale să indice vreun criteriu în funcție de care magistratul să aprecieze necesitatea adoptării unei astfel de măsuri, contravin prevederilor constituționale care prevăd dreptul persoanei la un proces echitabil. În consecință, apreciază că, în lipsa stabilirii unor condiții stricte de admisibilitate a cererii de suspendare, art. 403 alin. 4 și art. 581 din Codul de procedură civilă contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (2), art. 21 alin. (3) și art. 24 alin. (1).

Judecătoria Râmnicu Vâlcea arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, arată că aceasta este întemeiată, deoarece excluderea folosirii căii de atac, asociată lipsei citării părților la soluționarea cauzei, precum și inexistența unor criterii obiective de admisibilitate a cererii sunt de natură a încălca dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, face referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite în cauză de

judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 4 și ale art. 581 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 403 alin. 4: „*În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în quantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.*”;

— Art. 581: „*Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.*

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (2), potrivit cărora „*nimeni nu este mai presus de lege*”, art. 21 alin. (3), referitoare la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, și art. 24 alin. (1), care prevăd că „*dreptul la apărare este garantat*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 403 alin. 4 și art. 581 din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție.

Astfel, prin Decizia nr. 669 din 10 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 971 din 5 decembrie 2006, Curtea a reținut că împrejurarea potrivit căreia „împotriva încheierii instanței prin care s-a dispus suspendarea provizorie a executării, până la soluționarea cererii de suspendare, nu se poate promova nicio cale de atac nu este de natură să înfrângă dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție, deoarece legiuitorul, în virtutea prerogativelor conferite de art. 126 alin. (2) din Constituție, poate stabili reguli de procedură diferite, adecvate fiecărei situații juridice, iar, pe de altă parte, prevederile constituționale nu garantează folosirea tuturor căilor de atac.”

De asemenea, prin Decizia nr. 8 din 10 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 17 februarie 2006, Curtea a reținut că dispozițiile mai sus menționate nu contravin prevederilor art. 24 din Constituție, „având în vedere, pe de o parte, urgența care impune suspendarea provizorie a executării silite —

urgentă care nu îngăduie întârzieri generate de exercitarea vreunei căi de atac împotriva încheierii instanței —, iar pe de altă parte, faptul că măsura provizorie dispusă de președintele instanței nu îl prejudiciază pe creditor în valorificarea pretențiilor sale, acesta beneficiind de toate drepturile și garanțiile procedurale, fiind apărat prin instituirea unei cauțiuni de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani, cauțiune menită să acopere eventualele daune cauzate acestuia prin suspendarea provizorie a executării silite”.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 759 din 31 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 990 din 12 decembrie 2006, Curtea a reținut că prin procedura de urgență instituită de acest text de lege nu numai că nu se aduce vreo îngădire dreptului oricărei persoane de a se

adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției, prin cerere de ordonanță președințială, și aceasta în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări. Totodată, posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale, ca și cea a contestării executării acesteia, prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă, constituie un argument suplimentar în sensul deplinei respectări a dreptului la apărare.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 și art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Indian England NV” din Amsterdam, Olanda, în dosarele nr. 8.046/2006 și nr. 8.258/2006 ale Judecătoriai Râmnicu Vâlcea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 aprilie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 365

din 17 aprilie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1, 3 și 4 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1, 3 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mariana Onofrei și Gheorghe Onofrei în Dosarul nr. 20.778/245/2006 al Judecătoriai Iași și de Societatea Comercială „Baboș Holding” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 5.318/337/2006 al Judecătoriai Sălaj.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.276D/2006 și nr. 2.437D/2006 au același conținut, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

În temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 2.437D/2006 la Dosarul nr. 2.276D/2006, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 20.778/245/2006, **Judecătoria Iași a sesizat**

Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1, 3 și 4 din Codul de procedură civilă. Excepția a fost ridicată de Mariana Onofrei și Gheorghe Onofrei cu ocazia soluționării unei cauze civile ce are ca obiect o contestație la executare și suspendarea executării silite.

Prin Încheierea din 26 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 5.318/337/2006, **Judecătoria Sălaj a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Baboș Holding” — S.R.L. din Cluj-Napoca într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textul de lege criticat condiționează accesul liber la justiție de achitarea unor sume de bani al căror quantum este raportat la valoarea obiectului executării. De asemenea, apreciază că se încalcă și principiul egalității în drepturi, „având în vedere că accesul la justiție este permis în mod diferențiat, plata cauțiunii fiind raportată la valoarea obiectului contestației, chiar dacă este sesizat unul și același motiv de nelegalitate al formelor de executare”.

Judecătoria Iași apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1, 3 și 4 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

Judecătoria Sălaj apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctul de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, invocă deciziile Curții Constituționale nr. 671/2005 și nr. 579/2005.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite în

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1, 3 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mariana Onofrei și Gheorghe Onofrei în Dosarul nr. 20.778/245/2006 al Judecătoriei Iași și de Societatea Comercială „Baboș Holding” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 5.318/337/2006 al Judecătoriei Sălaj. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 aprilie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

cauză de judecătoria-raportori, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 1, 3 și 4 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora:

„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silite, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în quantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel. [...]

Asupra cererii de suspendare formulate potrivit alin. 1 și 2, instanța, în toate cazurile, se pronunță prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat.

În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în quantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.“

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai făcut, în numeroase rânduri, obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi din Constituție ca și în prezenta cauză și cu motivări asemănătoare, soluția adoptată fiind de fiecare dată aceeași, și anume că acestea sunt constituționale.

În acest sens, este și Decizia Curții Constituționale nr. 800 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.012 din 20 decembrie 2006.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 366

din 17 aprilie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă și art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gabor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă și ale art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Protector Company” — S.R.L. și Societatea Comercială „AzoMureș” — S.A. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 1.947/102/2006 al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.947/102/2006, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă și art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.**

Din examinarea încheierii de sesizare și a notelor scrise depuse de autorii excepției, Curtea observă că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă a fost ridicată de Societatea Comercială „Protector Company” — S.R.L. și Societatea Comercială „AzoMureș” — S.A. din Târgu Mureș cu ocazia soluționării unui litigiu de muncă, iar cea a dispozițiilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 de către instanța de judecată, din oficiu, cu același prilej.

În motivarea excepției de neconstituționalitate ridicate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă contravin prevederilor art. 21 alin. (3), art. 24 și ale art. 44 alin. (1) din Constituție. În acest sens, arată că aceste dispoziții de lege contravin dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, „atâta timp cât partea este în imposibilitatea de a-și exprima poziția cu privire la dreptul material aplicabil, precum și la interpretarea acestuia”. Totodată, apreciază că

posibilitatea acordată discreționar instanței de a cita sau de a nu cita părțile încalcă și dreptul la apărare, întrucât, spre deosebire de reclamant, care își poate susține punctul de vedere atât în scris, cât și prin posibilitatea de a anexa înscrisuri în probațiune, pârâtul se află în imposibilitatea de a aduce la cunoștința instanței punctul său de vedere, precum și de a-l susține cu probe. În final, apreciază că „prin admiterea, pe calea ordonanței președințiale, a unei măsuri vremelnice de suspendare a efectelor transferului colectiv, se aduce o gravă încălcare dreptului de proprietate privată al societății.”

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța de judecată apreciază că acestea contravin prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție, în măsura în care se referă și la suspendarea cauzelor care au ca obiect cereri ce se soluționează potrivit legii de urgență, chiar și fără citarea părților și fără ca instanța să se pronunțe asupra fondului dreptului, precum cererile de ordonanță președințială, de asigurare a dovezilor sau de luare a măsurilor asigurătorii. Așa fiind, instanța arată că, prin aceste dispoziții de lege, se legitimează abuzul de drept procesual al părții pârâte, care are dreptul de a obține suspendarea judecării și de a pune, astfel, partea adversă în imposibilitatea de a i se aplica procedura de urgență prevăzută de lege, cu consecința producerii unor prejudicii iminente și ireparabile.

Tribunalul Mureș — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctul de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, cu privire la dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă, este invocată jurisprudența în materie a Curții Constituționale, iar, în ceea ce privește dispozițiile art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Guvernul arată că acestea sunt constituționale, ele reglementând modalitatea de pronunțare a instanței asupra cererii de sesizare a Curții Constituționale. În sensul constituționalității acestui text de lege, în întregul său, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 329/2006.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, fiind în deplină conformitate cu prevederile Legii fundamentale invocate în susținerea excepției. În acest sens, se face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă și ale art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 581 din Codul de procedură civilă: *„Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.*

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.“;

— Art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992: *„Pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate judecarea cauzei se suspendă.“*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un

termen rezonabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare, precum și ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 60 din 2 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 2 martie 2006, Curtea a reținut că prin procedura de urgență instituită de acest text de lege nu numai că nu se aduce vreo îngrădire dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției prin cerere de ordonanță președințială, și aceasta în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Totodată, posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale, ca și cea a contestării executării acesteia, prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă, constituie un argument suplimentar în sensul deplinei respectări a dreptului la apărare.

În ceea ce privește dispozițiile art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea a reținut că acestea sunt norme de procedură care instituie un caz de suspendare legală a judecării în intervalul de timp cuprins între pronunțarea încheierii de sesizare a Curții Constituționale de către instanța de judecată sau de arbitraj comercial, și repunerea pe rol a cauzei, după soluționarea excepției de către instanța de contencios constituțional. Acest fapt nu aduce însă atingere dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

De altfel, asupra constituționalității dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 47/1992, în întregul său, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 329 din 18 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 12 mai 2006.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă și art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Protector Company” — S.R.L. și Societatea Comercială „AzoMureș” — S.A. din Târgu Mureș, în Dosarul nr. 1.947/102/2006 al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 aprilie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 375

din 17 aprilie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cristiana Aneta Buzea și Cornelia Ștefania Vlăsceanu în Dosarul nr. 878/3/2006 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal răspund personal autorii excepției, asistați de avocat cu delegație la dosar, precum și apărătorul părților Florin Alexandrescu, Ileana Constantin și Sorin Constantin. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Apărătorul autorilor excepției solicită admiterea acesteia, arătând că legiuitorul are libertatea de a stabili condițiile de exercitare a căilor de atac, fără a aduce însă atingere substanței dreptului sau fără a-l lipsi de efectivitate. În acest sens a decis Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele *Airey contra Irlandei (1979)* și *Artico contra Italiei (1980)*. Or, instituirea sancțiunii nulității pentru neîndeplinirea cerințelor de conținut în cuprinsul cererii de recurs, înăuntrul termenului legal, înlătură, fără nicio justificare rezonabilă, posibilitatea exercitării acestei căi de atac.

Apărătorul părților Florin Alexandrescu, Ileana Constantin și Sorin Constantin solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că textul de lege criticat este o normă procedurală reglementată de legiuitor în temeiul competenței sale stabilite prin art. 126 alin. (2) din Constituție. Lipsa de diligență a autorilor excepției cu privire la motivarea cererii de recurs nu constituie un argument pentru declararea neconstituționalității art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, apreciind că se solicită de fapt completarea prevederilor legale supuse controlului de constituționalitate, aspect ce excedează competenței Curții.

Având cuvântul în replică, reprezentantul autorilor excepției arată că nemotivarea în termen a recursului nu s-a datorat culpei acestora, ci împrejurării că această cale de atac a fost calificată inițial drept apel.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 878/3/2006, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Cristiana Aneta Buzea și Cornelia Vlăsceanu, reclamante într-o cauză având ca obiect constatarea nulității unui contract de vânzare-cumpărare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale criticate sunt contrare dispozițiilor art. 21 alin. (3) și ale art. 24 din Constituție, precum și celor ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, constatarea nulității recursului în cazul nemotivării lui în termen îl privează pe recurent de dreptul la un proces echitabil și de dreptul de a-și apăra interesele într-o cale de atac efectivă. Totodată, autorii excepției mai arată că, în situația recursului declarat împotriva unei hotărâri pronunțate fără drept de apel, ar trebui să se aplice procedura prevăzută în art. 287 alin. 2 din Codul de procedură civilă, în sensul ca motivele de recurs să poată fi depuse până la prima zi de înfățișare.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă apreciază că textul de lege criticat este constituțional.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, în acest sens statuând Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autorilor excepției și ale reprezentantului părților Florin Alexandrescu, Ileana Constantin și Sorin Constantin, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Recursul este nul dacă nu a fost*

motivată în termenul legal, cu excepția cazurilor prevăzute în alin. 2.“

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale în raport cu prevederile art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și art. 24 privind dreptul la apărare din Constituție, precum și cu dispozițiile art. 13 referitor la dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea observă că asupra constituționalității textului de lege criticat s-a pronunțat prin Decizia nr. 312 din 6 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 4 mai 2006, statuând, în esență, următoarele:

În privința condițiilor de exercitare a căilor de atac, legiuitorul poate să reglementeze termenele de declarare a acestora, forma în care trebuie să fie făcută declarația, conținutul său, instanța la care se depune, competența și modul de judecare, soluțiile ce pot fi adoptate și altele de același gen, fără ca prin aceasta să se aducă atingere dreptului în substanța sa sau principiilor și textelor constituționale de referință.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cristiana Aneta Buzea și Cornelia Ștefania Vlăsceanu în Dosarul nr. 878/3/2006 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 aprilie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 402

din 3 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	—	președinte
Nicolae Cochinescu	—	judecător
Aspazia Cojocaru	—	judecător
Acsinte Gaspar	—	judecător
Kozsokár Gábor	—	judecător
Petre Ninosu	—	judecător
Ion Predescu	—	judecător
Tudorel Toader	—	judecător
Șerban Viorel Stănoiu	—	judecător
Ion Tiucă	—	procuror
Irina Loredana Gulie	—	magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție invocată de Societatea Comercială „Rafinăria Dărmănești” — S.A., prin lichidator judiciar Societatea Comercială „Profesional

Astfel, Curtea de la Strasbourg, în *Cauza Bělēs și alții contra Cehiei* din 12 noiembrie 2002, a constatat că dreptul de acces la un tribunal nu este absolut și se pretează la limitări implicit admise, în special în ceea ce privește condițiile de admisibilitate a unui recurs, având în vedere că presupune reglementarea din partea statului, care se bucură, în această privință, de o anumită marjă de apreciere.

Pentru aceste motive nu poate fi reținută critica privind încălcarea dispozițiilor art. 21 alin. (3) și ale art. 24 din Constituție, precum și celor ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pe de altă parte, Curtea nu poate să constate, așa cum solicită autorul excepției, incidența dispozițiilor art. 287 alin. 2 din Codul de procedură civilă, în locul celor ale art. 306 alin. 1 din același cod. Recalificarea căii de atac din apel în recurs și, în consecință, respingerea recursului ca fiind lovit de nulitate din cauza nemotivării acestuia în termenul prevăzut de lege constituie o problemă de interpretare și de aplicare a legii ce ține de resortul instanțelor judecătorești, iar nu de cel al instanței de contencios constituțional.

Tenarus” — S.R.L. din Onești, în Dosarul nr. 805/C/R/2005 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială.

La apelul nominal răspund părțile Societatea Comercială „Termoelectrica” — S.A. București — sucursala Electrocentrale Borzești, precum și Agenția Națională de Administrare Fiscală, reprezentați prin consilieri juridici, cu delegație la dosar. Lipsesc celelalte părți și autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită. În privința părții Balkan Petroleum Limited București, magistratul-asistent informează că pe dovada de îndeplinire a procedurii de citare figurează mențiunea „destinatar mutat de la domiciliu”. Citarea s-a făcut la același sediu la care a fost îndeplinită procedura de citare în cadrul procesului în fața instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională.

Curtea constată incidența dispozițiilor art. 98 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora sancțiunea neaducerii la

cunoștința instanței și a părților a schimbării domiciliului este neluarea în considerare a acestei schimbări. În consecință, constată că procedura de citare a fost legal îndeplinită față de partea Balkan Petroleum Limited București.

Având cuvântul pe fondul cauzei, reprezentantul părții Agenția Națională de Administrare Fiscală solicită menținerea jurisprudenței anterioare în materie, în sensul respingerii excepției ca neîntemeiată.

Reprezentantul părții Societatea Comercială „Termoelectrică” — S.A. București — sucursala Electrocentrale Borzești depune note scrise în sensul admiterii excepției.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 805/C/R/2005, **Curtea de Apel Brașov — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Rafinăria Dărmănești” — S.A., prin lichidator judiciar Societatea Comercială „Profesional Tenarus” — S.R.L. din Onești, într-o cauză având ca obiect judecarea recursurilor declarate de creditorii Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Societatea Comercială „Termoelectrică” — S.A. ș.a. împotriva încheierilor de ședință pronunțate de judecătorul-sindic în Dosarul nr. 2.821/2004 al Tribunalului Bacău, prin care s-a dispus, între altele, compensarea datoriiilor reciproce între Societatea Comercială „Rafinăria Dărmănești” — S.A. și Societatea Comercială „Rafo” — S.A. Onești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat încalcă principiile constituționale ale egalității în drepturi și protecției proprietății private, deoarece posibilitatea realizării compensării creanței unui creditor cu cea a debitorului afectează drepturile celorlalți creditori, prin micșorarea sumei ce se distribuie în cadrul procedurii falimentului. De asemenea, se arată că prin compensarea creanțelor se diminuează cuantumul sumei convenite creditorilor bugetari, ceea ce echivalează cu afectarea intereselor naționale în activitatea economică și financiară.

Curtea de Apel Brașov — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat garantează dreptul de creanță al unui creditor asupra patrimoniului debitorului.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată, arătând că posibilitatea compensării creanțelor, prevăzută de textul de lege criticat, este o soluție echitabilă, ce vizează cu prioritate interesele creditorilor, în situația în care creditorul și debitorul au creanțe și datorii reciproce, născute anterior deschiderii procedurii, și nu este în contradicție cu dispozițiile constituționale invocate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 52 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, potrivit căroră: *„Deschiderea procedurii de insolvență nu afectează dreptul unui creditor de a invoca compensarea creanței sale cu cea a debitorului asupra sa, atunci când condițiile prevăzute de lege în materie de compensare legală sunt îndeplinite la data deschiderii procedurii.”*

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 — egalitatea în drepturi, în art. 44 alin. (2) teza întâi privind garantarea și ocrotirea proprietății private și în art. 135 alin. (2) lit. b) referitor la obligația statului de a asigura protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai fost supus controlului de constituționalitate, prin raportare la dispoziții constituționale cuprinse în art. 44 alin. (2) teza întâi privind garantarea și ocrotirea proprietății private.

Astfel, prin Decizia nr. 286 din 7 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 6 iulie 2005, Curtea a statuat că prevederile art. 54 din Legea nr. 64/1995, devenit art. 52 din Legea nr. 85/2006, instituie posibilitatea invocării de către un creditor a dreptului său de a cere compensarea creanței sale cu cea a debitorului atunci când sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 1143 și 1144 din Codul civil în materie de compensare legală. Prin această prevedere se garantează dreptul de creanță al creditorului asupra patrimoniului debitorului. Astfel, prin indisponibilizarea averii debitorului se urmărește evitarea diminuării masei credale a creditorilor înscrși în adunarea creditorilor. În acest sens, dispozițiile art. 1718 din Codul civil stabilesc, cu valoare de principiu, că patrimoniul unei persoane reprezintă gajul general al creditorilor acesteia pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor sale.

Cele statuate în această decizie își mențin valabilitatea, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței.

Pentru aceste considerente, în prezenta cauză, Curtea nu poate reține nicio contradicție între prevederea legală criticată și dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și în art. 135 alin. (2) lit. b), cu atât mai mult cu cât textul de lege criticat nu conține dispoziții discriminatorii, ci se aplică în mod egal tuturor categoriilor de persoane care se încadrează în ipoteza normei legale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție invocată de Societatea Comercială „Rafinăria Dărmănești” — S.A., prin lichidator judiciar Societatea Comercială „Profesional Tenarus” — S.R.L. din Onești, în Dosarul nr. 805/C/R/2005 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 413

din 3 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 151/1996 pentru sancționarea unor încălcări ale regimului valutar

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 151/1996 pentru sancționarea unor încălcări ale regimului valutar, excepție ridicată de Yang Xiangying în Dosarul nr. 32.641/3/CV/2006 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, lipsă fiind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. De asemenea, se prezintă domnul Ioan Budura, interpretul autorizat de limba chineză.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că în anul 2005, aflându-se în vamă, i s-a confiscat suma de bani pe care o avea asupra lui. Personalul vamal nu i-a pus la dispoziție traducător de limba chineză. De asemenea, a fost obligat să semneze anumite acte în limba română, deși nu cunoștea conținutul lor.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 ianuarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 32.641/3/CV/2006, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale,**

contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 151/1996 pentru sancționarea unor încălcări ale regimului valutar, excepție ridicată de Yang Xiangying.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că dispozițiile criticate încalcă prevederile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție și art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională decide numai asupra excepțiilor privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autoarei excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2),

ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 151/1996 pentru sancționarea unor încălcări ale regimului valutar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 26 martie 1996.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul de proprietate privată. De asemenea, invocă dispozițiile art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit prevederilor art. 146 lit. d) teza întâi din Constituție, Curtea Constituțională „hotărăște asupra

excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial”.

În aplicarea acestei prevederi constituționale, art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 prevede că instanța de contencios constituțional „(...) decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”.

Așa fiind, hotărârile Guvernului nu pot constitui obiect al controlului de constituționalitate, astfel că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 151/1996 este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 151/1996 pentru sancționarea unor încălcări ale regimului valutar, excepție ridicată de Yang Xiangying în Dosarul nr. 32.641/3/CV/2006 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 417

din 3 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, deoarece art. I pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2006 respectă dispozițiile constituționale referitoare la garantarea dreptului la muncă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate nu încalcă niciuna din prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2006, excepție ridicată de Confederația Națională Sindicală „Cartel Alfa” în Dosarul nr. 10.212/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, prin consilier juridic, lipsind

Prin Încheierea din 5 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 10.212/2/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 9 din Ordonanța de urgență a**

Guvernului nr. 55/2006, excepție ridicată de Confederația Națională Sindicală „Cartel Alfa” în cauza ce are ca obiect judecarea acțiunii de contencios administrativ formulate împotriva Guvernului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. I pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2006 aduce atingere dreptului la muncă garantat de art. 41 alin. (1) din Constituție, „prin faptul că elimină reglementarea expresă și limitativă a cazurilor de încetare a contractului individual de muncă din inițiativa angajatorului, lăsând libertatea acestuia să concedieze salariatul oricând, după bunul său plac, pentru motive lăsate la libera sa apreciere”.

Consideră, totodată, că același text din ordonanța de urgență încalcă și prevederile art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție. Autorul excepției își motivează însă această susținere numai în raport de alin. (4), în sensul că modificarea art. 65 din Codul muncii nu a fost impusă de existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, întrucât prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2006 dreptul la muncă nu a fost afectat, ci consolidat, iar măsurile prevăzute protejează salariații.

În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2006 corespunde cerințelor imperative impuse de art. 115 alin. (4) din Constituție, fiind justificată de existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu putea fi amânată, creată de necesitatea îndeplinirii angajamentelor asumate de România. Se mai arată că dispozițiile art. 65 din ordonanța de urgență, criticate de autorul excepției, nu contravin prevederilor constituționale ale art. 41 cu privire la muncă și protecția socială a muncii.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, acestea fiind în deplină concordanță cu prevederile art. 41 alin. (1) din Constituție, iar adoptarea ordonanței de urgență a fost justificată de motivele arătate în cuprinsul ei, referitoare la îndeplinirea angajamentelor asumate pentru armonizarea legislației naționale cu *acquis-ul comunitar*.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, conform încheierii de sesizare, dispozițiile art. I pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 18 septembrie 2006.

Examinând aceste dispoziții legale, Curtea constată că ele prevăd modificarea art. 65 din Legea nr. 53/2003 —

Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003. Așadar, în realitate, obiectul excepției îl constituie art. 65 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii.

Art. 65 din Codul muncii, în redactarea sa modificată, prevede următoarele: „(1) *Concedierea pentru motive care nu țin de persoana salariatului reprezintă încetarea contractului individual de muncă determinată de desființarea locului de muncă ocupat de salariat, din unul sau mai multe motive fără legătură cu persoana acestuia.*

(2) *Desființarea locului de muncă trebuie să fie efectivă și să aibă o cauză reală și serioasă.*”

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate sunt în neconcordanță cu prevederile constituționale ale art. 41 alin. (1) privind interdicția îngrădirii dreptului la muncă și a libertății alegerii profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă, și ale art. 115 alin. (4) privind condițiile în care Guvernul poate emite ordonanțe de urgență și alin. (6) referitoare la domeniile în care nu pot fi adoptate ordonanțe de urgență.

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, cu raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea constată următoarele:

Referitor la susținerea neconstituționalității art. 65 din Legea nr. 53/2003, Curtea reține că acest text face parte din capitolul V al Codului muncii „Încetarea contractului individual de muncă”, secțiunea a 4-a „Concedierea pentru motive care nu țin de persoana salariatului”. În redactarea sa inițială, art. 65 prevedea că această formă de concediere „reprezintă încetarea contractului individual de muncă, determinată de desființarea locului de muncă ocupat de salariat ca urmare a dificultăților economice, a transformărilor tehnologice sau a reorganizării activității.”

Prin Decizia nr. 379 din 30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 25 octombrie 2004, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în forma anterioară modificării.

Noul text modificat diferă de cel anterior numai prin aceea că desființarea locului de muncă trebuie să se producă „din unul sau mai multe motive fără legătură cu persoana salariatului”. Rezultă că acesta nu este mai puțin precis decât cel anterior, întrucât nici existența unor dificultăți economice nu constituie determinarea exactă a motivelor ce justifică încetarea contractului individual de muncă.

Ținând seama însă de alin. (2) al art. 65, care prevede și în actuala redactare că „Desființarea locului de muncă trebuie să fie efectivă și să aibă o cauză reală și serioasă”, condiții a căror îndeplinire poate fi cenzurată de instanța judecătorească, Curtea reține că textul de lege nu permite încetarea contractului individual de muncă din voința unilaterală a angajatorului pentru motive invocate arbitrar sau în mod abuziv, astfel încât prin asemenea măsuri să poată fi îngrădit exercițiul dreptului la muncă.

Având în vedere aceste considerente, Curtea constată că prevederile legale criticate corespund exigențelor prevăzute de art. 24 lit. a) din Carta socială europeană, text citat în motivarea excepției de neconstituționalitate, care menționează „dreptul lucrătorilor de a nu fi concediați fără un motiv întemeiat”.

Analizând critica de neconstituționalitate prin invocarea prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție, care vizează Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2006, Curtea constată că este neîntemeiată. Existența situației extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată, prevăzută de textul constituțional, se referă la adoptarea ordonanței de urgență în integralitatea sa și, în consecință, nu se impune ca toate dispozițiile acesteia să fie determinate de situația respectivă sau să satisfacă aceeași

urgentă de reglementare. Or, autorul excepției critică sub acest aspect numai un singur text, și anume art. 65 din Legea nr. 53/2003, iar nu ordonanța de urgență în integralitatea sa.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției referitoare la încălcarea, prin ordonanța de urgență criticată, a prevederilor alin. (6) al art. 115 din Constituție, Curtea reține că este, de asemenea, neîntemeiată.

Potrivit considerentelor expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Confederația Națională Sindicală „Cartel Alfa” în Dosarul nr. 10.212/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 418

din 3 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Forekit Trade” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 13/R/CA/111/2007 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca nefondată, arătând că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 nu îngădesc sub nici o formă dreptul la muncă al cetățenilor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin încheierea din 12 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 13/R/CA/111/2007, **Tribunalul Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul**

Dispoziția constituțională prevede că ordonanțele de urgență nu pot afecta drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, chiar dacă numai un singur articol din cuprinsul acesteia încalcă asemenea drepturi, libertăți sau îndatoriri. Or, având în vedere aspectele constatate, modificarea art. 65 din Codul muncii nu este de natură să producă astfel de efecte.

muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Forekit Trade” — S.R.L. din Oradea în cauza ce are ca obiect judecarea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Codul muncii contravin prevederilor art. 41 din Constituție, deoarece, instituind pentru angajator obligativitatea încheierii contractului individual de muncă în formă scrisă, anterior începerii raporturilor de muncă, îngreădește dreptul la muncă al cetățenilor.

Tribunalul Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât reglementările legale criticate nu aduc atingere libertății de a munci, de a alege munca și profesia sau activitatea prestată.

În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din

Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 5 iulie 2005, aprobată prin Legea nr. 371/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.147 din 19 decembrie 2005. Aceste dispoziții legale au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1): „*Contractul individual de muncă se încheie în baza consimțământului părților, în formă scrisă, în limba română. Obligația de încheiere a contractului individual de muncă în formă scrisă revine angajatorului. Angajatorul persoană juridică, persoană fizică autorizată să desfășoare o activitate independentă, precum și asociația familială au obligația de a încheia, în formă scrisă, contractul individual de muncă anterior începerii raporturilor de muncă.*”

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 41 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora: „*Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, cu raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea constată următoarele:

Desfășurarea raporturilor juridice de muncă în condițiile reglementate, în deplină cunoștință a drepturilor și îndatoririlor părților, siguranța și stabilitatea acestor raporturi prezintă interes general pentru întreaga societate, iar, în particular, atât pentru angajatori, cât și pentru salariați. Un rol deosebit de important pentru asigurarea acestor cerințe îl reprezintă contractul individual de muncă.

Contractul individual de muncă este convenția prin care se materializează voința angajatorului și a viitorului salariat

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Forekit Trade” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 13/R/CA/111/2007 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 153233